

Minister van Economische Zaken en Klimaat
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

Rotterdam, 13 Augustus 2020

Onderwerp: Zienswijze op Wetsvoorstel productiebeperking kolen betreffende Urgenda maatregelen

Introductie

Uniper Benelux N.V. (hierna aangeduid als: **Uniper**) heeft het conceptwetsvoorstel tot wijziging van de Wet verbod op kolen bij elektriciteitsproductie, zoals dat op 17 juli 2020 ter consultatie is gepubliceerd (*Wetsvoorstel productiebeperking kolen*, hierna: het **Wetsvoorstel**), beoordeeld. Het Wetsvoorstel introduceert een productieplafond van 25-35% (wij begrijpen dat het exacte percentage later zal worden vastgesteld) voor CO₂ geproduceerd door steenkool voor elektriciteitsproductie en zal worden geïmplementeerd met een wijziging van de bestaande Wet verbod op kolen bij elektriciteitsproductie (**Wet verbod kolen**). Met deze maatregel wil de Minister van Economische Zaken en Klimaat (**Minister**) voldoen aan het Urgenda-arrest.¹ Het Wetsvoorstel geeft voor Uniper aanleiding een volgende zienswijze in te dienen.

Zoals aangegeven in onze eerdere zienswijze op de Wet verbod kolen is Uniper zich bewust van de positie van haar kolencentrale in de driehoek van duurzaamheid, betrouwbaarheid en betaalbaarheid van elektriciteit in Nederland. Ook sluit Uniper de ogen niet voor de emissiereductiedoelstellingen van Nederland en de verplichting voor de Nederlandse overheid om het Urgenda-arrest na te leven. De voorgestelde tijdelijke productiebeperking voor kolencentrales in het Wetsvoorstel zal echter aanzienlijk gevolgen hebben in de manier waarop Uniper zijn MPP3 centrale kan exploiteren. Het Wetsvoorstel zal negatieve financiële en operationele gevolgen hebben voor Uniper en haar klanten. Het belangrijkste bezwaar van Uniper tegen het Wetsvoorstel is dat dit Wetsvoorstel - naast de nadelige gevolgen voor de activiteiten van Uniper - opnieuw veel operationele, juridische en organisatorische onzekerheden met zich meebrengt voor Uniper. In deze zienswijze zullen wij deze onzekerheden nader toelichten. Vervolgens gaan wij in op de zwakke onderbouwing van de productielimiet en ten slotte bespreken we enkele specifieke opmerkingen over het concept van het Wetsvoorstel.

Productiebeperking leidt tot onzekerheid

(a) Achtergrond

Zoals hierboven aangegeven, is het belangrijkste bezwaar van Uniper tegen het Wetsvoorstel dat de productiebeperking leidt tot nieuwe onzekerheden, een beperking van de activiteiten van Uniper en leidt tot substantiële financiële verliezen, die adequaat moeten worden gecompenseerd. In dit verband benadrukken wij dat het Wetsvoorstel een wijziging is van de Wet verbod kolen, die recent op 20 december 2019 in werking is

¹ HR 20 december 2019, Stichting Urgenda/De Staat der Nederlanden, ECLI:NL:HR2019:2006.

getreden. Dit is pas 8 maanden geleden. De Wet verbod kolen heeft grote gevolgen voor ons (en de overige overgebleven kolencentrales). De Wet verbod kolen verbiedt het opwekken van elektriciteit met kolen. De overheid bood geen financiële compensatie voor deze inbreuk op onze eigendomsrechten, maar voerde in plaats daarvan een overgangperiode van 10 jaar in om (i) de operators in staat te stellen (een deel van) hun investeringen terug te verdienen en (ii) deze centrales gebruiksklaar te maken voor andere brandstoffen dan steenkool, zoals biomassa (als dat technisch en economisch haalbaar was).

Hoewel de Hoge Raad nagenoeg op hetzelfde moment dat de Wet verbod kolen in werking trad zijn Urgenda-arrest heeft gewezen, was het voor de Nederlandse overheid tijdens het wetgevingsproces van de Wet verbod kolen al duidelijk dat zij aanvullende maatregelen moest nemen om de CO₂-uitstoot in Nederland te verminderen. In 2015 heeft de Rechtbank Den Haag al beslist op de vordering van Urgenda en in de afgelopen jaren bleek uit prognoses van de CO₂-uitstoot in Nederland steeds weer dat Nederland haar doelstelling niet zou halen. In plaats van in één stap te zoeken naar een betrouwbare en duurzame oplossing voor de kolencentrales in Nederland, heeft de Nederlandse Staat in december 2019 het vergaande verbod op kolen aangenomen en wordt nu de productiebeperking geïnitieerd, wat opnieuw een fundamentele ingreep is in de business van Uniper. Tegen deze achtergrond is Uniper van mening dat de Nederlandse Staat onverantwoordelijk en in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel handelt door slechts enkele maanden na de inwerkingtreding van de Wet verbod kolen een wijziging van deze wet voor te stellen.

Naast de uitfaseringsverplichting per 2030 worden wij geconfronteerd met onzekerheden ten aanzien van het bijstoken van biomassa. In dit verband wordt verwezen naar het recente SER-rapport en uitspraken van Kamerleden over de inzet van biomassa. Het Wetsvoorstel gaat volledig voorbij aan de publieke discussie rondom biomassa, aangezien in de Memorie van Toelichting bij het Wetsvoorstel simpelweg staat:

Het wetsvoorstel laat de inzet van de productie-installaties voor het overige, zoals voor de bijstook van biomassa, onverlet. Met dit voorstel is derhalve geen sprake van onteigening, maar van regulering van eigendom².

en

De productiebeperking ziet alleen op de productie van CO₂ bij het opwekken van elektriciteit met behulp van kolen en geldt dus niet voor CO₂ die wordt geproduceerd bij bijvoorbeeld het opwekken van elektriciteit met behulp van biomassa³.

Onder deze omstandigheden is het moeilijk voor ons te opereren. De constante veranderende regelgeving vereist bijna 100% managementtijd, aangezien we onze activiteiten moeten aanpassen, onze contractuele verplichtingen moeten nakomen en het op deze manier nagenoeg onmogelijk is om ons voor te bereiden op toekomstige ontwikkelingen. Niet in de laatste plaats kosten deze onzekerheden Uniper veel geld. Daarbij benadrukken wij dat het voor ons moeilijk is om gekwalificeerde mensen aan te trekken en te behouden, die voor een bedrijf in onze situatie willen werken. Tegen deze achtergrond verwachten wij en zullen wij erop

² Concept Memorie van Toelichting, p. 8.

³ Concept Memorie van Toelichting, p. 15.

moeten kunnen vertrouwen dat er geen verdere wijzigingen in de regelgeving zullen worden doorgevoerd na dit Wetsvoorstel. Naar onze mening is dit een redelijk verzoek tegen de bovengenoemde achtergrond.

(b) Duur en timing van de productiebeperking

Het Wetsvoorstel bevat een productiebeperking voor CO₂ voor de kalenderjaren 2021, 2022 en 2023. In de Toelichting geeft de Minister aan dat de Staat ook na 2020 gehouden zal zijn tot (steeds verdergaande) reductie van de uitstoot van broeikasgassen in Nederland. Gezien het onvoorspelbare gedrag van de overheid de afgelopen jaren en om ervoor te zorgen dat MPP3 een rol kan blijven spelen in de voorzienings- en leveringszekerheid en systeemdiensten kan blijven aanbieden, stelt Uniper dat een productiebeperking alleen efficiënt is als de productiebeperking een structurele basis krijgt in het Wetsvoorstel. Een permanente productiebeperking zou ook beter passen bij het doel van de Klimaatwet (artikel 2 lid 1), waarin staat dat de uitstoot van broeikasgassen in Nederland stapsgewijs en onomkeerbaar wordt teruggedrongen. Iedere beperking van de productie, tijdelijk of permanent, vereist uiteraard wel een adequate en zekere financiële compensatie.

Bovendien merkt Uniper op dat het Wetsvoorstel momenteel uitgaat van kalenderjaren. Daarmee wordt echter voorbijgegaan aan de seizoensgebondenheid van de elektriciteitsmarkt, waardoor kolencentrales hun productieplafond bereikt kunnen hebben terwijl de vraag naar elektriciteit piekt. Om optimaal te kunnen opereren, dringt Uniper er daarom sterk op aan om de productiebeperking van toepassing te verklaren op een periode, die loopt van juli tot juni. Dit verkleint het risico dat de centrale haar productie moet beperken tijdens de winterperiode, wanneer de vraag naar elektriciteit hoger is dan in de zomer. Een productiebeperking over de periode juli tot en met juni (in plaats van een kalenderjaar) is daarom ook beter in het licht van de leverings- en voorzieningszekerheid.

(c) Het niveau van de limiet

Uniper heeft contractuele verplichtingen jegens verschillende industriële klanten in de buurt van de MPP3-centrale. Uniper levert aan deze klanten verschillende *utilities*. Anderzijds is Uniper een afnemer van bepaalde brandstoffen, die alleen in MPP3 verbrand kunnen worden als de centrale op een bepaald niveau draait. Gezien onze contractuele verbintenissen is de voorgestelde productiebeperking alleen mogelijk als de productiebeperking op ten minste 35% wordt vastgesteld. Dit is het absolute minimum om ons - samen met de andere brandstoffen - in staat te stellen onze contractuele verplichtingen jegens onze industriële klanten en leveranciers na te komen. In dit verband gaan we ervan uit dat de meestook van andere brandstoffen intact blijft voor de periode tot 2030. Als de Minister besluit de productiebeperking te verlagen naar 25%, zal de schade van Uniper exponentieel toenemen, wat *de facto* kan leiden tot een sluiting van MPP3. Een mogelijke sluiting van MPP3 leidt een verdere aantasting van de leverings- en voorzieningszekerheid. Bovendien benadrukken we dat als we niet aan onze verplichtingen jegens onze klanten kunnen voldoen, onze klanten alternatieve leveranciers voor deze *utilities* moeten vinden. Deze alternatieve leveranciers zijn duurder en hebben een grotere *carbon footprint*.

Daarnaast merken we op dat we systeemdiensten leveren aan TenneT. Dit betekent dat MPP3 verplichtingen heeft jegens TenneT om deze diensten te leveren. Productie-uren, waarin wij systeemdiensten aanbieden moeten worden uitgesloten van de productiebeperking. Naar onze mening staat de leverings- en voorzieningszekerheid op het spel als we in de positie komen dat we deze systeemdiensten niet meer kunnen aanbieden, doordat we het productieplafond bereikt hebben.

(d) Financiële gevolgen van de productiebeperking

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de financiële gevolgen van het productiebeperking op dit moment onduidelijk zijn. Als gevolg van de Wet verbod kolen heeft Uniper tot 2030 de tijd om zijn investering in de MPP3-kolencentrale terug te verdienen. De MPP3-centrale kwam in 2016 online en is gebouwd voor een levensduur van meer dan 40 jaar. Tijdens het parlementaire debat over de Wet verbod kolen heeft Uniper meerdere keren aangegeven dat de transitieperiode van 10 jaar verreweg onvoldoende is om de initiële investering in MPP3 terug te verdienen (en daarmee is de Wet verbod kolen onrechtmatig). De beoogde productiebeperking zal het terugverdienen van deze investering nog verder onmogelijk maken. De productiebeperking veroorzaakt niet alleen schade aan Uniper door lagere inkomsten uit elektriciteitsopwekking in de jaren 2021-2023, maar beperkt ook verder het vermogen om (een deel van) zijn investering terug te verdienen vóór het - onwettige - volledige verbod per 2030. Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat de effecten van de productiebeperking op de efficiëntie van MPP3 significant zijn. Zoals hierboven aangegeven levert MPP3 verschillende *utilities* aan industriële klanten, wat betekent dat MPP3 *must run* verplichtingen heeft. Dit betekent ook dat MPP3 het hele jaar moet draaien. MPP3 heeft maar één turbine en daarom zal deze turbine constant op een lage belasting draaien, wat de efficiëntie van de installatie enorm negatief zal beïnvloeden. De specifieke kenmerken van een centrale mogen er niet toe leiden dat Uniper als gevolg van het Wetsvoorstel in een slechtere positie komt te verkeren dan wanneer wij de *name plate efficiency* voor de centrale zouden kunnen nastreven.

De regering erkent dat de voorgestelde productiebeperking voor de exploitanten niet te voorzien was en niet als onderdeel van het gewone bedrijfsrisico kan worden beschouwd. Daarom legt artikel 4, lid 2, van het Wetsvoorstel de Minister de verplichting op om de exploitant van een kolengestookte elektriciteitscentrale te vergoeden voor het geval de productiebeperking schade veroorzaakt die hij niet zelf zou moeten dragen. In deze compensatieregeling wordt echter niet uitgelegd hoe de hoogte van de compensatie zal worden bepaald anders dan dat er een ‘onafhankelijke deskundige’ bij wordt betrokken. Nog belangrijker is dat de regeling in het Wetsvoorstel niet stelt dat alle door de operator geleden schade zal worden vergoed, maar in plaats daarvan suggereert het dat een deel van de schade veroorzaakt door de productiebeperking door de operators zelf moet worden gedragen. Gezien de bovengenoemde achtergrond is dit onaanvaardbaar. Een dergelijke uitleg geeft ook een onjuist beeld van de wettelijke criteria voor deze schadevergoeding. In dit geval is een schadevergoeding van toepassing, wat inhoudt dat de Nederlandse Staat alle schade van Uniper dient te vergoeden.

Rechtvaardiging van het Wetsvoorstel is zwak

Zoals aangegeven in de inleiding zal dit Wetsvoorstel ernstige gevolgen hebben voor Uniper (en de andere kolencentrales). Vanuit dat perspectief verwacht Uniper dat de Minister een gedegen en gefundeerde onderbouwing en berekening van de productiebeperking geeft. Elke procent die Uniper minder mag produceren heeft ernstige gevolgen voor Uniper. In dit verband wordt met name verwezen naar ons bezwaar hierboven met betrekking tot onze contractuele verplichtingen jegens onze klanten en leveranciers.

In dit verband merken we op dat de Toelichting geen berekening van de productiebeperking bevat. Volgens de Toelichting is het doel van het Wetsvoorstel het realiseren van een CO₂-emissiereductie van 5 - 7,5 Mton CO₂. In de Toelichting wordt echter niet uitgelegd hoe de emissiereductiedoelstelling wordt vertaald in de productiebeperking van 25 - 35%. Uniper begrijpt uit de Toelichting dat de productiebeperking wordt berekend door het opgestelde vermogen van de kolencentrales te vermenigvuldigen met de omrekenfactoren in artikel 3, lid 3 van het Wetsvoorstel (6.44 of 7.06) en rekening houdt met de emissies van de gasgestookte centrales, die (een deel van) de opwekking van de kolencentrales zullen overnemen. De totale benodigde CO₂-reductie voor de kolencentrales moet daarom meer zijn dan de reductietaak om de reductiedoelstelling van Nederland te realiseren.

De Memorie van Toelichting geeft ook geen duidelijke toelichting op de bepaling van de omrekenfactoren in artikel 3 lid 3 van het Wetsvoorstel. Er wordt alleen vermeld dat deze omrekeningsfactor is gebaseerd op de energie-inhoud van kolen en het rendement van een energiecentrale. De wetenschappelijke en technische onderbouwing van deze omrekenfactoren is onduidelijk en daarnaast merken we op dat in de Toelichting geen rekening wordt gehouden met verschillen in rendement tussen de verschillende kolencentrales.

Verder merken wij nog op dat in de Toelichting niet duidelijk wordt welk deel van de opwekking van de kolencentrales zal worden overgenomen door Nederlandse gascentrales en welk deel zal worden overgenomen door de import van elektriciteit. Wij kunnen daarom niet beoordelen of de Minister de juiste berekening heeft gemaakt van de extra reductiedoelstelling voor de kolencentrales. In dit verband moet ook worden opgemerkt dat de rendementen van de gasgestookte elektriciteitscentrales in Nederland aanzienlijk verschillen. Het is onduidelijk of met deze verschillen in rendementen rekening is gehouden.

De Toelichting geeft ook geen goede inschatting van de gevolgen voor de CO₂-uitstoot buiten Nederland. Uniper benadrukt dat Frontier Economics in 2018 een beoordeling heeft uitgevoerd voor het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat, waaruit bleek dat een combinatie van een minimale CO₂-prijs en een sluiting van de kolencentrales in de periode 2020-2025 zou kunnen leiden tot een toename van de CO₂-uitstoot buiten Nederland. Een soortgelijke beoordeling is niet uitgevoerd voor het Wetsvoorstel, terwijl de substantiële productiebeperking vergelijkbare effecten zou kunnen hebben als onderzocht door Frontier Economics, aangezien de productieniveaus van de kolencentrales tussen 2020 en 2025 laag zullen zijn.

Naast de onduidelijke berekening van de productiebeperking merken we ook op dat het onduidelijk is waarom de Minister voorstelt om een plafond op de CO₂-uitstoot in te voeren (in plaats van een plafond op de

vollasturen). In de Toelichting staat dat een productieplafond op de emissies overeenkomt met het doel van het Wetsvoorstel (reductie CO₂-uitstoot) en dat de productiebeperking is ontworpen om de voorzieningszekerheid te waarborgen en verstoring op de elektriciteitsmarkt tot een minimum te beperken. De Toelichting bevat echter geen verdere argumentatie waarom de productiebeperking de voorzieningszekerheid waarborgt en dat er geen verstoring van de elektriciteitsmarkt zou zijn. Uit de “Adequacy analyses” die TenneT heeft uitgevoerd volgt dat TenneT door het Wetsvoorstel niet meer kan voldoen aan de *Loss of Load Expectation* van 4 uur. De *Loss of Load Expectation* geeft de verwachte uren/dagen aan, waarin de dagelijkse piekbelasting de beschikbare opwekkingscapaciteit overschrijdt. De productiebeperking volgens het Wetsvoorstel leidt tot een verwachte *Loss of Load* van 8,5 uur in 2021 en 30,1 uur in 2023, wat hoger is dan TenneT’s eigen norm van 4 uur. Dit betekent dat de Minister niet kan stellen dat het Wetsvoorstel de leverings- en voorzieningszekerheid waarborgt.

Specifieke opmerkingen over het Wetsvoorstel

In deze paragraaf geven we enkele specifieke opmerkingen over het conceptwetsvoorstel.

(a) Het flexibel alloceren van opwekkingscapaciteit (‘banking’)

Het Wetsvoorstel staat exploitanten momenteel niet toe om ongebruikte opwekkingscapaciteit (d.w.z. onbenutte capaciteit onder de limiet) over te dragen van het ene jaar naar het volgende jaar, ook wel bekend als ‘banking’. Uniper meent dat dit een onnodige beperking is van de flexibiliteit om de opwekkingscapaciteit van haar centrales aan te passen.

Banking maakt, uiteraard, geen verschil voor de totale CO₂-reductie over de totale periode van drie jaar. Bovendien voorziet het Wetsvoorstel in feite ook al in een vorm van *banking*, zij het alleen door het plafond voor een bepaald jaar te *verlagen* in geval van een overschrijding van plafond in het voorgaande jaar.⁴ Zodoende stelt Uniper voor om op zijn minst een bepaalde mate van *banking* toe te staan, d.w.z. bijvoorbeeld tot 25%.⁵

(b) Inwerkingtreding na 1 januari 2021

Zoals hierboven aangegeven, bevat het Wetsvoorstel een productiebeperking voor de jaren 2021 - 2023. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat het Wetsvoorstel nog dit kalenderjaar in werking treedt. Afgezien van het feit dat dit ons zeer weinig tijd geeft om onze organisatie en *operations* aan te passen aan de productiebeperking, is het ook mogelijk dat het wetgevingsproces niet voor het einde van dit jaar wordt afgerond. Het Wetsvoorstel bevat echter geen bepaling voor het geval de goedkeuring van het Wetsvoorstel vertraging oploopt. Uniper gaat ervan uit dat het productieplafond voor 2021 pro rata geldt voor de resterende maanden van 2021 als de goedkeuring van het Wetsvoorstel wordt uitgesteld, maar omwille van de rechtszekerheid zou het goed zijn als er een duidelijke overgangsbepaling in het Wetsvoorstel zou worden opgenomen.

⁴ Hoofdstuk 8 van de concept Memorie van Toelichting (‘Handhaving’).

⁵ In het SDE-systeem is het ook toegestaan om 25% van de gesubsidieerde uren door te laten lopen naar het volgende jaar.

(c) Handhaving

Het Wetsvoorstel bevat twee handhavingsmogelijkheden voor de Minister:

- (i) Als een kolencentrale in een jaar zijn productieplafond met een bepaald percentage overschrijdt, wordt het productieplafond in het volgende jaar met datzelfde percentage verlaagd. Op grond van de Toelichting is dit een herstelsanctie, die bedoeld is om de overmatige emissie van de centrales ongedaan te maken.
- (ii) Bovendien kan de exploitant van de kolencentrale een boete krijgen van maximaal 870.000 EUR of 10% van zijn omzet als de exploitant het productieplafond overschrijdt.

Volgens de Toelichting is de combinatie van een herstelsanctie en een boete ingesteld naar analogie met artikel 16.39 van de Wet milieubeheer, waarin wordt bepaald dat een bedrijf het aantal emissierechten in het daaropvolgende jaar moet inleveren als een bedrijf meer CO₂ heeft uitgestoten dan hij emissierechten heeft voor dat lopende jaar.

Uniper stelt dat deze dubbele sanctie onredelijk is. Het doel van het Wetsvoorstel is het milieu te beschermen tegen overmatige CO₂-emissies. Vanuit milieuoogpunt maakt het niet uit of deze emissies in het ene jaar of het andere jaar plaatsvinden. Op grond van de herstelsanctie van artikel 5a van het Wetsvoorstel, wordt het milieu gedurende de drie jaar dat de productiebeperking van toepassing is, beschermd tegen overschrijding van de CO₂-beperking. Uniper is van mening dat het onredelijk is als de Minister daarnaast ook de mogelijkheid heeft om een exploitant een boete op te leggen tot 10% van diens omzet. Daarom dient het Wetsvoorstel te voorzien in een bonus/malus-regeling, in die zin dat handhaving van een overschrijding van het productieplafond (met bijvoorbeeld X ton CO₂) niet zal plaatsvinden als de exploitant in het voorgaande jaar X ton CO₂ onder het productieplafond is gebleven.

Daarnaast zijn wij van mening dat een boete van 10% van de omzet zeer disproportioneel is. Een maximale boete van 10% kan gebruikelijk zijn bij overtredingen van mededingingswetgeving, maar is buitensporig bij overtredingen van milieuwetgeving. Deze maximale boete heeft geenszins betrekking op het financiële voordeel dat een exploitant zou kunnen behalen door het overschrijden van het plafond. Door het invoeren van dit excessieve boetemaximum ontbreekt de analogie met artikel 16.39 van de Wet milieubeheer, aangezien de boete voor de te hoge CO₂-emissieuitstoot 'slechts' EUR 100 per ton bedraagt. Dit is veel lager en veel passender dan de voorgestelde maximale boete in het Wetsvoorstel.

Als het Ministerie al besluit om in het Wetsvoorstel een boete op te nemen die betrekking heeft op de omzet van de overtreder, zijn wij van mening dat een dergelijke boete alleen betrekking moet hebben op de omzet die gegenereerd wordt met de kolencentrale (i.c. MPP3). Wij genereren immers ook omzet met vele andere activiteiten, die geenszins gerelateerd zijn aan MPP3. Het zou onevenredig zijn als een eventuele boete voor Uniper ook wordt berekend op basis van de omzet die met die andere activiteiten wordt behaald. Dit zou bovendien tot ongelijke en dus discriminerende effecten kunnen leiden, indien andere exploitanten van elektriciteitscentrales een aparte entiteit voor hun kolencentrale hebben opgericht, wat voor hen tot een lagere boete zou leiden.

(d) ECT/Achmea jurisprudentie

In paragraaf 6.2 van de Toelichting wordt vermeld dat investeerders in kolencentrales geen beroep kunnen doen op het Energiehandvestverdrag (*Energy Charter Treaty*, ECT) als gevolg van de uitspraak van het HvJEU in de zaak Slowakije t. Achmea (het **Achmea-arrest**). Uniper betwist die interpretatie van het Achmea-arrest in de Toelichting. Het Achmea-arrest ziet op bilaterale investeringsverdragen binnen de EU en het ECT is niet een dergelijk verdrag.

Uniper meent dat de Wet verbod kolen in haar huidige vorm onwettig is en een inbreuk vormt op het ECT. De voorgestelde wijziging van de Wet verbod kolen zou een verdere inbreuk op het ECT kunnen vormen en bovendien de bestaande inbreuken verergeren door de reeds geboden compensatie van een overgangperiode van 10 jaar verder te beperken. Uniper behoudt zich het recht voor om een arbitrageprocedure te starten met betrekking tot deze (verdere) inbreuken op het ECT.

Conclusie

Wij opereren momenteel in zeer onzekere omstandigheden doordat wij in de afgelopen jaren met veel veranderingen in de regelgeving zijn geconfronteerd. Veranderingen die bovendien vele malen verder gaan dan de gebruikelijke wijzigingen die een ondernemer mag verwachten. Voor onze prognose richting 2030 is het voor ons van essentieel belang dat we in een stabiele omgeving kunnen opereren, zodat we aan onze contractuele verplichtingen kunnen voldoen, systeemdiensten kunnen blijven leveren en dat we ons kunnen voorbereiden op toekomstige ontwikkelingen.

Gezien het feit dat de financiële vergoeding voor de beoogde productiebeperking op dit moment volstrekt onduidelijk is, hebben wij geen enkele zekerheid dat wij in staat zullen zijn onze schade als gevolg van het Wetsvoorstel te beperken. Er ontbreekt een billijk evenwicht (*fair balance*) tussen enerzijds de lasten voor de exploitanten van kolencentrales en, anderzijds, het belang van de Staat om de CO₂-uitstoot van Nederland te reduceren.

Zolang we geen zekerheid hebben dat (i) we volledig vergoed zullen worden voor de schade als gevolg van de productiebeperking en (ii) er in de toekomst geen verdere wijzigingen in de regelgeving zullen plaatsvinden, kunnen we dit Wetsvoorstel niet steunen. Mocht de Minister desondanks besluiten om dit Wetsvoorstel aan de Tweede Kamer voor te leggen, dan zouden we het op prijs stellen als de Minister bovenstaande opmerkingen in het Wetsvoorstel zou kunnen doorvoeren, waarbij er vanzelfsprekend wordt voorzien in volledige en adequate compensatie voor Uniper.

We zouden het op prijs stellen als wij een open dialoog met het Ministerie kunnen blijven voeren over het Wetsvoorstel en de gevolgen daarvan voor ons, en wij zijn uiteraard steeds beschikbaar om onze standpunten nader te bespreken.

Hoogachtend,

J.C.P. Schoenmakers

Managing Director Uniper Benelux N.V.